

[Landbrugsministeren.]

gav udtryk for; jeg er vel klar over, at frugtavlerne i de normale forsikringer sikrer sig mod skade på den avl, der sidder på træerne, den frugt, der sidder på træerne, men at forsikringerne normalt ikke dækker for det, man kan kalde de mere varige skader. Der er navnlig her et forsikringsteknisk problem, som burde tages op netop for at undgå det, der i dette tilfælde har virket eller vil virke uheldigt for adskillige frugtavlere, at det ikke alene er dette års høst, men måske også kommende års høst, der kommer ud for vanskeligheder.

Hr. Ib Thyregod var inde på regeringens principielle synspunkter vedrørende disse spørgsmål og pegede på, at man næppe med føje kunne henvise til den aftale eller afgørelse, finansudvalget traf i 1948, og at det ikke alene kunne være denne afgørelse, der dannede grundlag for regeringens stilling i denne sag. Deri kan jeg være ganske enig. Det er ikke alene denne afgørelse. Ved første behandling henviste jeg bl. a. til, at dette var sket, og at man ikke siden har ydet nogen form for støtte, uden hvor man har befundet sig på områder, hvor man ikke kunne tegne forsikringer. Og regeringen har truffet sin beslutning ud fra en nøje overvejelse både af de principper, der her ligger til grund, men også — og navnlig — de konsekvenser, det kan indebære, hvis man accepterer synspunktet om at træde til på områder, hvor der kan forsikres. Det vil være meget svært at finde en afgrænsning, hvis man gik ind på den tankegang, finde et kriterium for, hvornår man skulle hjælpe, og hvornår man skulle lade være — og det har ført til det resultat, at regeringen ikke har ment det rigtigt at være med til at fremme dette forslag.

Jeg kan slutte med disse bemærkninger, idet jeg henviser til, hvad jeg sagde ved første behandling, hvor jeg både var inde på spørgsmålet om lån og det, der nu foreligger, en form for garanti. Vi må fastholde vore synspunkter af principielle grunde. Men jeg vil da gerne sige, at regeringen, hvis folkettingen vedtager dette lovforslag, selvfølgelig loyalt vil administrere de bestemmelser, som måtte blive vedtaget, og sige til hr. Morten Lange, at han ikke på dette grundlag vil få lejlighed til at vælte regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslaget og lovforslagets §§ 1-7 i den således ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af skatter og afgifter til det offentlige m. m. (Inddrivelse af afgifter, som opkræves af toldvæsenet).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 84) findes i tidenden sp. 1625; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 313).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Jørgen Jensen: Udvalget har holdt 3 møder og herunder haft samråd med justitsministeren. Et af de væsentligste spørgsmål, vi har talt med justitsministeren om, er lovforslagets punkt 6 om en ny § 4 a, hvorefter finansministeren fastsætter de nærmere regler om forretningernes foretagelse vedrørende denne udpantning.

Sagen er jo den, at lovforslaget er fremsat af justitsministeren, og måske kunne en sådan regel virke lidt ejendommeligt. Man har som sagt talt med justitsministeren herom, og det er aftalt, at tolddepartementet skal udarbejde udkast til de kommende regler, og at dette udkast så skal gennemgås i justitsministeriet. Herefter indstiller udvalget enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uændret.

Justitsministeren (*Thestrup*): Jeg vil gerne takke udvalget for den hurtige og velvillige behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.